

UCHWAŁA NR¹³.....
RADY MIEJSKIEJ W MIĘDZYRZECZU
z dnia 26 kwietnia 2015 r.

w sprawie
rozpatrzenia skargi na dyrektora Międzyrzecckiego Rejonu Umocnionego
Muzeum Fortyfikacji i Nietoperzy w Pniewie

Na podstawie art. 223 § 1 i art. 229 pkt 3 w związku z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 23)

uchwała się, co następuje

§ 1. Rada Miejska w Międzyrzeczu po rozpatrzeniu skargi Pana * * * * * z dnia 07 marca 2016 r. na dyrektora Międzyrzecckiego Rejonu Umocnionego Muzeum Fortyfikacji i Nietoperzy w Pniewie, zwanego dalej Muzeum uznaje skargę w części dotyczącej udzielenia nieterminowej odpowiedzi na pismo skarżącego z dnia 28 stycznia 2016 r. za zasadną, a w pozostałej części - za niezasadną.

Zgodnie z art. 223 § 1 Kpa organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych – rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości.

Organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy (art. 229 pkt 3 Kpa).

W świetle art. 227 Kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Skargę w imieniu Rady badała Komisja Rewizyjna i jej ustalenia Rada przyjmuje za własne.

W skardze na dyrektora Muzeum skarżący zarzucił, że na swoje pismo z dnia 28 stycznia 2016 r. nie otrzymał odpowiedzi w 30 dniowym terminie, otrzymał natomiast informację, że sprawą, o którą zapytał w piśmie, zajmuje się inna osoba, której chwilowo nie było w pracy. Skarżący dodał też, że organizatorem przewodników, spotkań z nimi, rozstrzygnięciem wszelkich kwestii, robieniem konkursów zajmuje się Pan Leszek Lisiecki (dyrektor Muzeum).

Zarzucił też zerwanie współpracy z nim jako przewodnikiem mimo, że wcześniej dyrektor uznał go za „dobrego przewodnika”. Skarżący zarzucił ponadto „zatrudnianie przewodników spoza gminy Międzyrzecz oraz tworzenie list na których znajdują się te same osoby, czyli: emeryci, renciści i osoby spokrewnione z dyrekcją”.

Na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 15 marca 2016 r. dyrektor Muzeum złożył wstępne wyjaśnienia, a kolejne posiedzenie w przedmiotowej sprawie odbyło się 30 marca 2016 r. z udziałem dyrektora i skarżącego. W międzyczasie w dniu 29 marca 2016 r. odbyło się spotkanie radnych Rady Miejskiej w Międzyrzeczu z przewodnikami MRU.

INSPEKTOR

Marcel Rzepa

*wykreślenie:^{inny... wzmieszło}.....

.....
w związku z ustawą o ochronie danych osobowych
(j.t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.)

Po zapoznaniu się z dokumentami i wysłuchaniu wyjaśnień dyrektora Muzeum, skarżącego i przewodników oprowadzających osoby zwiedzające po obiektach MRU stwierdzono co następuje:

Zarzut udzielenia odpowiedzi po terminie na zadane pisemnie pytanie z dnia 28.01.2016r. jest zasadny, gdyż odpowiedź na to pytanie powinna być udzielona niezwłocznie. Co prawda nie zdefiniowano pojęcia „niezwłocznie”, to jednak w orzecznictwie i literaturze przyjmuje się, że niezwłocznie to tyle co bez zbędnej zwłoki, a więc w terminie nie dłuższym niż 14 dni. Nie jest wystarczającym usprawiedliwieniem dla niezachowania terminu udzielenia odpowiedzi na pismo nieobecność w pracy „pracownika merytorycznego” zajmującego się wyznaczaniem osób oprowadzających po obiektach MRU. Za terminowość udzielanych odpowiedzi odpowiada kierownik instytucji bez względu na to, który z pracowników zajmuje się sprawą. Rzeczą dyrektora Muzeum jest tak zorganizować pracę, aby odpowiedź została udzielona w terminie.

Należy tu odróżnić treść odpowiedzi od terminu udzielenia odpowiedzi. Skarżący domagał się udzielenia odpowiedzi na pytanie, dlaczego jest pomijany w udzielaniu zleceń na oprowadzenie wycieczek po MRU oraz na jakich zasadach zatrudniani są inni przewodnicy w Pniewie.

W ocenie Rady rzeczą dyrektora jest prowadzić sprawę Muzeum tak, aby w jak najlepszy sposób były realizowane zadania statutowe tej instytucji. Zadania te to między innymi, udostępnianie zwiedzającym zabytkowych obiektów MRU. Dobór osób do wykonania tego zadania należy do dyrektora. Dlatego zlecenie wykonania usługi lub zatrudnienia określonych osób do oprowadzania wycieczek po MRU leży wyłącznie w jego kompetencji. To samo odnosi się do tworzenia list przewodników, którym dyrektor zleca te czynności. Wobec czego ani Rada ani Burmistrz nie może polecić zatrudnienia konkretnych osób do wykonywania danych czynności. Oznacza to, że Rada nie jest władna ocenić, czy dyrektor Muzeum słusznie czy niesłusznie zaprzestał zlecać skarżącemu wykonywania usługi oprowadzania zwiedzających.

Rada ocenia jednak nieterminowość udzielenia odpowiedzi na zadane przez skarżącego pytania.

W ocenie Rady działania gminnej instytucji kultury jaką jest Muzeum winny cechować się transparentnością i jednoznacznością kryteriów doboru osób, przy pomocy których realizowane są zadania tej placówki. W związku z tym Komisja Rewizyjna zasugerowała dyrektorowi angażowanie wszystkich zainteresowanych przewodników spełniających wymagania formalne według z góry ustalonego i podanego do wiadomości przewodników grafiku.

Dlatego zaleca się Burmistrzowi, podjęcie takich działań, które doprowadzą do wprowadzenia w Muzeum reguł określających kryteria angażowania przewodników.

Jednocześnie Rada wzywa dyrektora Muzeum, aby usprawnił organizację kierowanej instytucji i nie dopuszczał w przyszłości do nieterminowego udzielania odpowiedzi jak w tej sprawie.

§ 2. Powiadomienie skarżącego o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Międzyrzeczu.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
Maria Kijak

Brak zastrzeżeń pod względem
formalno-prawnym

Marek Zaborowski
RADCA PRAWNY